

[Sløbsager.]

faar skarpere og mere detaillerede Bestemmelser, end det vil være rimeligt og naturligt under Hensyn til Erhvervslivets sunde og naturlige Udvikling. Jeg haaber ogsaa, at vi skal kunne forhandle os til Rette om dette, selv om jeg mener, at de Bestemmelser, som er opstillet her, er for detailrede og for rigoristiske.

Med Hensyn til § 50 har jeg det imod den, at jeg mener ikke, det er rigtigt, at Direktører kommer med; jeg anser det for fuldkommen rigtigt, at Bestyrelsesmedlemmer kan lønnes saavel med fast Vederlag som ved Andel i Aarets Nettofortjeneste, og jeg vil i al Almindelighed sige, at jeg i Praxis anser det for rigtigt, at Direktører ogsaa lønnes med fast Løn og Del i Nettofortjenesten, og i al Almindelighed vil jeg anse det for urigtigt, at en Direktør lønnes med en Part i Bruttofortjenesten.

Jeg siger udtrykkeligt: i al Almindelighed, men der kan gives Forhold, tror jeg, hvor man ikke kan stille Kravet op absolut; og saa mener jeg, at en saadan Bestemmelse ikke har hjemme i en Lov, thi Direktøren er jo nu en Gang Selskabets Funktionær, og jeg tror ikke, at vi i en Lov skal give Regler for, hvorledes hverken Funktionærer eller Arbejdere skal lønnes. Det tror jeg ikke er rigtigt, medens jeg erkender, at i al Almindelighed bør det være saaledes, at en Direktør kun faar Tantième af Nettofortjenesten.

Ministeren henpegede selv paa, at der kunde være Selskaber, hvor der maaske var nogle Vanskeligheder, Rederiaktieselskaber og vel ogsaa enkelte andre. Men vi maa jo ikke glemme, at den Aktielov, om hvilken Forhandlingerne her, som vi ønsker at faa et Resultat ud af, drejer sig, omfatter alle Aktieselskaber, ikke blot store og smaa, men ogsaa Selskaber af den ene Art og af den anden Art. Derfor gælder det ogsaa om at faa den affattet saaledes, at den ikke kommer til at virke generende for disse Aktieselskaber, naar de ellers er drevet paa en sund og fornuftig Maade.

Jeg beklager, at Ministeren med Hensyn til § 45 ikke mente at kunne gaa med til at optage det andet Punktum i Landstingets Affattelse, nemlig, at

„saafremt Selskabets Aktier alle lyder paa Navn og Antallet af Aktionærer ikke overstiger 10, maa Regnskabet ikke gøres offentligt tilgængeligt, saafremt Selskabet har taget Forbehold herimod“.

Selv om dette Punktum blev optaget, skulde Selskabet indsende sit Regnskab til Aktieselskabs-Registeret, og det kan komme med i Aktieselskabsstatistikken, og saa mener jeg,

at da et saadant Selskab er af en saa snæver og af en saa privat Karakter, idet alle Aktier er noteret paa Navn, vil det ikke være rimeligt at offentliggøre Regnskabet, hvis man har noget imod det fra Aktionærernes Side.

Jeg har saa kun et Par Bemærkninger til vedrørende et Forhold, som jeg ikke omtalte i mit første Foredrag, men som har været omtalt adskilligt siden, nemlig Spørgsmaalet om Erhvervelse af egne Aktier. Her afviger Lovforslaget en Del fra det, der blev vedtaget i Landstinget sidste Aar. Efter Vedtagelsen i Landstinget skulde nemlig et Aktieselskab have Ret til at erhverve egne Aktier eller Interimsbeviser for indtil 10 pCt. af Aktiekapitalen. Bestemmelsen lyder i Landstingets Affattelse saaledes — den findes i § 39:

„Et Aktieselskab maa ikke erhverve eller modtage til Sikkerhed egne Aktier eller Interimsbeviser til et større Beløb end 10 pCt. af Aktiekapitalen. Denne Begrænsning gælder dog ikke, for saa vidt egne Aktier erhverves som Led i en Nedsættelse af Aktiekapitalen eller ved Køb paa en Tvangsauktion, der finder Sted til Fyldestgørelse af en Selskabets tilkommende Fordring“.

og derefter hedder det i 2det Stykke:

„Har et Aktieselskab før denne Lovs Ikrafttræden erhvervet eller modtaget til Sikkerhed en større Beholdning af egne Aktier, eller er en saadan fremkommen som Følge af Køb paa en Tvangsauktion, skal den for det overskydende Beløbs Vedkommende afvikles indenfor en Frist af to Aar, medmindre Ministeren for Industri, Handel og Søfart tillader en Forlængelse af Fristen.“

Jeg synes, det er en rimelig og fornuftig Affattelse af Lovforslaget, og det synes mig at være for strengt at sige, at et Aktieselskab under ingen Omstændigheder maa erhverve egne Aktier eller Interimsbeviser, selv om det er aabenbart for alle, at disse Aktier ikke blot er deres Paalydende værd, men at Aktieselskabet maaske oven i Købet ligger inde med betydelige Reserver. Det kan i paakommende Tilfælde være en Betyggelse for Selskabet, hvis det faar en saadan Aktiepost som Garanti for en eller anden Fordring, som det maatte have. Men det er jo et Spørgsmaal, som vi forhaabentlig ogsaa kan forhandle om.

Man har i Lovforslagets § 39, 3die og 4de Stykke, den absolutte Betingelse, at

„Beholdninger af egne Aktier, som et Selskab har erhvervet eller modtaget til Sikkerhed før denne Lovs Ikrafttræden, skal afvikles indenfor en Frist af to Aar,